

Fra 4010 mm til 4010 m

(La Paz, Casa Allianza, 9. mars 2004)

Vi har hørt noen beskrive vår reise som "litt Robinson". Det er først etter ankomsten til Bolivia jeg på sett og vi vil si meg enig. Etter flere dager med diaré + høydesyke + jet-lag kjenner jeg meg forholdsvis rundjult. La Paz har jeg så langt ikke sett mer av enn gjennom vinduet på stedet vi bor, Casa Alianza.

Vi var i San José i Costa Rica noen timer. Oppholdet gjorde ikke betydelig inntrykk.

Reisen hit var lang. Den startet på kvelden 4. mars og vi var ikke fremme før nærmere midnatt 7. mars. Reisen gikk via Tahiti, LA og Costa Rica. Vi hadde også en overnatting i Lima i Peru som ligger ved Stillehavskysten før vi fløy opp i Andesfjellene til verdens høyest beliggende hovedstad, La Paz.

Flyplassen ligger på El Alto, 4010 (!) meter over havet. Luften her oppe er klar, - men svært tynn. Så tynn er den at flyene må lande med dobbelt så høy hastighet som på Gardermoen.

Høydeforskjellen har også andre praktiske konsekvenser. Vann koker for eksempel allerede ved 88 °C, og reiser du fra byen Santa Cruz (427 moh) og opp til La Paz med bil, må du stoppe opp underveis og slippe ut luft av dekkene fordi de ville utvide

seg og eksplodere pga. det lave lufttrykket utenfor i den store høyden.

Selv brusflaskene gir klar beskjed om at man er på historisk grunn

Høydeforskjellen virker også inn på kroppen. Mangelen på oksygen og det lave trykket krever at en må tilpasse seg forholdene og akklimatisere seg noen dager. Det er ikke uvanlig å få høydesyke, *Soroche*, hvilket innebærer at man blir kortpustet, får hodepine, blir kvalm, sløv, hovner opp i hender og føtter og mister appetitten. Symptomene opptrer gjerne ½ til 1 døgn etter at man er kommet opp i høyden og 50 % vil få AMS (Acute Mountain Sickness) på 4500 meter.

Dersom ikke symptomene gir seg etter noen dager må en ned i lavere høyde. Som regel er det nok å gjøre en midlertidig nedstigning på 500 høydemeter.

Fra sykesengen har vi galleriplass til Andesfjellene med fjelltoppen Illimani på 6462 m. Det ser vakkert ut, og fredelig. Stedet kler navnet La Paz, som betyr *fred*. Virkeligheten er imidlertid en ganske annen. Bare for noen måneder siden var det borgerkrig i byen. Ned til sentrum kom det 50 000 indianere fra distriktene omkring, og de var svært lite fornøyd med presidenten og krevde hans avgang. Etter hvert utviklet det seg til

Oksygenflaska stå til fri benyttelse utenfor kjøkkendøra.

krigstilstander i byen og vill skyting og barrikader gjorde det utrygt å bevege seg utendørs. Mellom ett og to hundre barn og voksne ble drept opp på El Alto. Beboerne på Casa Aliansa måtte evakuere siden huset ligger i et ”øvre middelklasse strøk”, nær ambassadeboliger som var særlig utsatt.

Men til alt hell trakk presidenten seg og i løpet av minutter var det fred i La Paz igjen. Indianerne reiste hjem til høyslettene igjen, mens presidenten stakk av med store deler av statskassa til USA - som naturligvis mottok kjeltringen med åpne armer.

Enn så lenge har det altså ikke blitt mye av back-packer - tilværelsen vi hadde planlagt. Senga er imidlertid et fint sted å lese reisehåndbøker og studere kart, og planene om hva vi skal gjøre når vi er på beina igjen er mange. Det kommer vi tilbake til.

Fjelltoppen Illimani (6462m) kneiser tilværs øst for La Paz.